

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21Csp/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722203258
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8722203258.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., D. XXXX/XX, zastúpená zákonným zástupcom E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., D. XXXX/XX, právne zastúpená advokátom Mgr. Ondrejom Barnom, so sídlom 091 01 Stropkov, Zámocká 529/34, IČO: 52824837 proti žalovanému: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom 813 33 Bratislava, Šancová 1/A, IČO: 47251336, právne zastúpený: Bartová, Kováčsová & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom 940 02 Nové Zámky, Majzonovo námestie 2, IČO: 47251336, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o úvere č. EZY-MRL-00099488-2014-BR00-IU, dňa 07.08.2014 v časti II. ÚVOD, bod 2. v znení: „Časť obsahu tejto zmluvy určujú Základné podmienky Úveru a Obchodné podmienky na poskytovanie úverov zabezpečených nehnuteľnosťou fyzickým osobám – nepodnikateľom (ďalej len „Obchodné podmienky“), ktoré sú prílohou tejto zmluvy, Cenník a Všeobecné obchodné podmienky na vykonávanie bankových obchodov (ďalej len „VOP“), ktoré sú súčasťou tejto zmluvy. Dlžník vyhlasuje, že sa pred uzavretím tejto zmluvy oboznámil so Základnými podmienkami Úveru, Obchodnými podmienkami, Cenníkom a VOP, súhlasí s nimi, čo potvrdil svojím podpisom na tejto zmluve, ako aj Obchodných podmienkach.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o úvere č. EZY-MRL-00099488-2014-BR00-IU, dňa 07.08.2014 v čl. V. SPLÁCANIE ÚVERU bod 5. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že Úroky alebo Splátky (anuitné) je Banka oprávnená zúčtovať na ľarchu Inkasného účtu bez ďalšieho príkazu Dlžníka formou inkasa v prvom poradí platieb a Dlžník týmto súhlasí s inkasom Úrokov alebo Splátky (anuitnej). Dlžník dáva súčasne Banke súhlas na inkaso splatných Poplatkov podľa tejto zmluvy a Cenníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.11.2022 domáhal, aby súd určil, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o úvere č. EZY-MRL-00099488-2014-BR00-IU zo dňa 07.08.2014 v časti II. ÚVOD, bod 2. a v časti V. bod 5. sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami a zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

2. Svoj nárok žalobkyňa odôvodnila tým, že jej právna predchodkyňa, matka, F. D., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, uzavrela so žalovanou bankou Zmluvu o úvere č. EZY-MRL-00099488-2014-

BR00-IU, dňa 07.08.2014. Popri hlavnom zmluvnom dokumente moja právna predchodkyňa podpísala aj pripojenú prílohu, ktorá je označená ako Príloha k zmluve o úvere č. EZY-MRL-00099488-2014-BR00-IU, dňa 07.08.2014. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvorila ako spotrebiteľka so žalovanou, dodávateľkou finančnej služby. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti II. ÚVOD, bod 2. v znení: „Časť obsahu tejto zmluvy určujú Základné podmienky Úveru a Obchodné podmienky na poskytovanie úverov zabezpečených nehnuteľnosťou fyzickým osobám – nepodnikateľom (ďalej len „Obchodné podmienky“), ktoré sú prílohou tejto zmluvy, Cenník a Všeobecné obchodné podmienky na vykonávanie bankových obchodov (ďalej len „VOP“), ktoré sú súčasťou tejto zmluvy. Dlžník vyhlasuje, že sa pred uzavretím tejto zmluvy oboznámil so Základnými podmienkami Úveru, Obchodnými podmienkami, Cenníkom a VOP, súhlasí s nimi, čo potvrdil svojím podpisom na tejto zmluve, ako aj Obchodných podmienkach. Je neprijateľné, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ byť oboznámený s ďalším bližšie nešpecifikovaným zmluvným obsahom, ktorý mu v čase jeho prejavenia vôle nie je známy. Žalovaný teda vyžaduje od spotrebiteľa vopred súhlas s textom, ktorý mu navyše ani preukázateľne nepredložil na podpis. Okrem uvedeného, už z formulácie tejto zmluvnej podmienky vyplýva jej neplatnosť pre neurčitost', lebo sa má len akási časť zmluvy riadiť ďalšou dokumentáciou, pričom vôbec nie je zrejme o akú časť zmluvy ide. Z obsahu vyplýva oboznámenie sa aj s takými zmluvnými dokumentami, ktoré ani sám žalovaný nepredpokladá, že by sa mali podpísať, teda vopred netransparentne chce zaviazat' spotrebiteľa na povinnosti vyplývajúce z dokumentov, ktoré nehodlá spotrebiteľovi ani predložiť na podpis, teda nepredpokladá, že by sa s nimi vôbec spotrebiteľ riadne oboznámil. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a sú v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Zmluva obsahuje aj inú neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti V. SPLÁCANIE ÚVERU, bod 5. v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že Úroky alebo Splátky (anuitné) je Banka oprávnená zúčtovať na ľarchu Inkasného účtu bez ďalšieho príkazu Dlžníka formou inkasa v prvom poradí platieb a Dlžník týmto súhlasí s inkasom Úrokov alebo Splátky (anuitnej). Dlžník dáva súčasne Banke súhlas na inkaso splatných Poplatkov podľa tejto zmluvy a Cenníka.“ Citovaná zmluvná podmienka umožňuje žalovanej na úkor spotrebiteľa z jeho bankového účtu inkasovať prioritne úroky alebo celé splátky. Toto plnenie sa má uskutočniť bez toho, aby bol zriadený príkaz na inkaso konkrétnych plnení, ktoré spotrebiteľ ako majiteľ bankového účtu resp. peňažných prostriedkov na tomto bankovom účte má právo prerozdeliť podľa svojich životných situácií. Z uvedeného totiž vyplýva, že žalovaný nie je nijako limitovaný a môže vykonať zníženie stavu účtu bez príkazu, prioritne vo svoj prospech a prakticky nedovoliť spotrebiteľovi rozhodnúť o osude jeho finančných prostriedkov. Opäť je aj v tejto zmluvnej podmienke zakomponovaný „nenápadný“ súhlas s inkasom poplatkov ktoré by mali vyplývať buď zo Zmluvy, alebo z Cenníka, ktorý ani nemôže byť súčasťou zmluvy.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že zo strany žalobkyne ide o zjavné zneužívanie práva, ktoré by nemalo v právnom štátne požívať právnu ochranu. Z poskytnutého úveru nebolo po smrti právnej predchodkyne žalobkyne v roku 2018 nebola zaplatená ani jedna splátka a žalobkyňa podobnými návrh podávanými aj v rámci exekučného konania, v ktorom sa vymáha zaplatenie istiny úveru a zákonných úrokov z omeškania, sa snaží vyhnúť plneniu svojich povinností. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky v časti II. ÚVOD, bod 2. Zmluvy o úvere uviedol, že žiadny právny predpis v Slovenskej republike neukladá povinnosť, aby bola spotrebiteľská zmluva vyhotovená na jednom nosiči, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/9/2019 zo dňa 27.05.2020, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/110/2015 zo dňa 22.07.2015 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/55/2020 zo dňa 24.06.2020. Základné podmienky úveru a Obchodné podmienky na poskytovanie úverov zabezpečených nehnuteľnosťou fyzickým osobám – nepodnikateľom, tieto boli dlžníčkou (právnou predchodkyňou žalobkyne) podpísané a boli prílohou Zmluvy o úvere, a teda dlžníčka bola oboznámená s týmito listinami a ešte pred podpisom Zmluvy o úvere. Všeobecné obchodné podmienky a Cenník sú verejne prístupné na internetovej stránke žalobcu a v jeho prevádzkových priestoroch. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/280/2019. Popiera preto tvrdenie žalobkyne, že jej právna predchodkyňa vopred súhlasila s textom, ktorý jej nebol ani predložený na podpis. Podľa žalovaného uvedená zmluvná podmienka nespôsobuje žiadnu nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ide o ustanovenie zmluvy, ktoré je jednoznačne transparentné a teda aj platne dojednané. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky v časti V., bod 5. Zmluvy o úvere uviedol, že splácanie úveru prostredníctvom inkasa je dovolený a predpokladaný druh platobného styku podľa zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách. Spôsob splácanie úveru inkasom je tak v prospech dlžníka, ktorý nemusí vykonávať žiadne úkony smerujúce k úhrade splátky a súčasne je

nevyhnutné aj zo strany žalovaného, keďže pri množstve poskytnutých úverov by bolo fakticky nemožné vykonávať individuálne zúčtovania. V danom prípade, si dlžníčka (právna predchodkyňa žalobkyne) zriadila v deň podpisu Zmluvy o úvere aj bežný účet u žalovaného, z čoho možno vyvodíť, že ona sama mala záujem splácať úver týmto spôsobom. Žalovaný nepodmieňoval poskytnutie úveru zriadením bežného účtu a splácaním inkasom z neho. Klient sa pri poskytovaní úveru môže rozhodnúť aj pre splácanie spôsobom zriadenia technického účtu, na ktorý poukazuje on sám dostatok prostriedkov na splácanie splátok úveru. Je to klient, ktorý sa rozhodne, ako chce úver splácať. V zmysle § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách môže platiteľ svoj súhlas udelený poskytovateľovi platobných služieb odvolať do konca pracovného dňa predchádzajúcemu dohodnutému dňu. Právnej predchodkyňi žalobkyne neboli nikdy účtované žiadne poplatky z Cenníka, okrem splátok úveru, riadneho úroku, úrokov z omeškania a poplatku za poistenie schopnosti splácať úver. Žalovaný ďalej namieta aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne, nakoľko ako dedička sa síce stala dlžníčkou žalovaného, ale nie je účastníkom zmluvného vzťahu, preto nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie tejto žaloby. Účastníctvo dediča na úverovej zmluve nepredstavuje žiadne majetkové právo, ktoré by bolo zdediteľné a žalobkyňa sa nestala zmluvnou stranou. Žalovaný tiež namieta nedostatok naliehavého záujmu, pretože výsledok tohto sporu nemá spôsobilosť vyriešiť hlavný spor medzi účastníkmi.

4. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie. Žalobkyňa a žalovaný sa pojednávania nezúčastnili. Súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) pojednávanie za účasti právnych zástupcov strán.

5. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 06.11.2023 uviedol, že žalobkyňa trvá na žalobe a zopakoval tvrdenia uvedené v žalobe a k tvrdeniu žalovaného o existencii prekážky rozhodnutej veci uviedol, že upomínací súd odmietol odpor, a teda sa nezaoberal neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a v exekučnom konaní súd na otázku posúdenia zmluvných podmienok uviedol, že si mal spotrebiteľ tieto argumenty brániť v základnom konaní a že exekučný súd nie je opravným prostriedkom voči platobnému rozkazu. V ďalšom exekučný súd uviedol, že sa teoreticky môže zaoberať neprijateľnosťou zmluvných podmienok len v tej časti, v ktorej by tieto podmienky mali vplyv na vymáhaný nárok. Poukázal na skutočnosť, že prílohou vyjadrenia žalovaného sú také vedľajšie dojednania, na ktoré odkazuje samotná neprijateľná zmluvná podmienka, ktorú žiadali vyhlásiť za neprijateľnú v bode I. návrhu a teda samotné VOP vykazujú ich neplatnosť z hľadiska veľkosti písma, ak aj neprehľadnosti, ktorá má za následok to, že spotrebiteľ nevenuje pozornosť obsahu takýchto zmluvných dojednaní. Uviedol, že samotné znenie napádanej zmluvnej podmienky je už čo do obsahu neurčité, keďže sa môže javiť, že len časť zmluvy je určená základnými podmienkami úveru, pričom z ich obsahu je zrejmé, že ide o najpodstatnejšiu časť, pokiaľ ide o obsah zmluvnej dokumentácie žalovaného. Uviedol, že všetky relevantné informácie, ktoré sú potrebné pre posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa, nie sú prioritne uvedené v základnom dokumente, ktorý je prirodzene pre spotrebiteľa najpodstatnejší pri podpise zmluvy, ale sú sofistikovane uvedené ako príloha v samostatnej časti dokumentácie a to ešte aj k tomu na koncu zmluvnej dokumentácie, ktorú spotrebiteľ podpisuje. Práve napádaná zmluvná podmienka vytvára nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože vyvíja dodávateľa z toho, že najpodstatnejšie údaje, ktoré aj Súdny dvor definuje ako nevyhnutné z hľadiska predpodpisovej fázy samotného kontraktu, sú len priložené k samotnej zmluve. Uviedol, že práve tá skutočnosť, že základné podmienky úveru sú osobitne podpisované a to na konci zmluvnej dokumentácie, má podľa neho za cieľ to, aby práve takáto podstatná časť zmluvy unikla pozornosti spotrebiteľa a uviedol, že je bežnou praxou, že spotrebiteľovi je len predkladaný ten obsah zmluvy, s ktorým sa spája samotné podpisovanie zmluvy a jej súčasti. K druhej napádanej zmluvnej podmienke poukázal na skutočnosť, že zo žiadneho obsahu predložených listín nevyplýva, aby spotrebiteľ dostal informáciu tak ako to uvádza žalovaný, že je možné nahraďiť inkasovanie splátok z definovaného účtu, napr. technickým účtom, alebo že toto inkaso splátok je možné realizovať iným spôsobom, za účelom splnenia jednotlivých čiastkových plnení. Spotrebiteľ v danom prípade je obmedzený pokiaľ ide o vlastné využitie práva na majetok, a teda banka si vyhradzuje právo stiahnuť sumu splátky prioritne, a to bez ďalšieho upozornenia dlžníka bez ohľadu na iné faktory, ktoré spotrebiteľ v tom ktorom období môže pociťovať, napr. mimoriadne plnenie spojené so zdravotným stavom, alebo použitie prostriedkov na sanovanie mimoriadnych škôd v domácnosti. Uviedol, že všetky zmluvné dokumenty sú vopred pripravené ako formuláre pre podpis zo strany spotrebiteľa, a teda nedochádza k žiadnej obsahovej korekcii alebo dopĺňovaniu na návrhy spotrebiteľa. Samotný obsah neprijateľnej zmluvnej podmienky naznačuje, že s týmto obsahom banka počítala vopred, že je široko koncipovaný a bež ďalšieho súhlasu spotrebiteľa umožňuje banke inkasovať nie len predpokladané plnenie v podobe mesačných splátok, ale aj iné vopred neurčené plnenie v podobe poplatkov, alebo

úrokov, pričom na tento výkon nemá spotrebiteľ žiadny dosah. Uviedol, že takáto zmluvná podmienka dojednaná priamo v zmluve ani neumožňuje spotrebiteľovi túto zmluvnú podmienku zrušiť, príp. korigovať tak, aby došlo k inej forme platenia spotrebiteľa.

6. Právny zástupca žalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich tvrdení uvedených vo vyjadrení k žalobe. Poukázal na hmotnoprávnu a procesnoprávnu rovinu danej veci. Uviedol, že vo vyjadrení k žalobe podrobne opísal skutkové okolnosti zosplatnenia dlhu právnej predchodkyne žalovanej a aj snahu banky riešiť vec a situáciu žalobkyne mimosúdne. Uviedol, že spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu bola predložená súdu aj kompletná zmluvná dokumentácia vzťahujúca sa na zmluvu o úvere, aby mohla byť v zmysle § 4 zákona o upomínacom konaní preskúmaná. Poukázal na to, že upomínací súd zmluvnú dokumentáciu preskúmal, nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok a vydal platobný rozkaz, a teda že zmluva o úvere už bola predmetom súdneho prieskumu na dvoch súdoch, na upomínacom a na exekučnom. Uviedol, že právoplatný platobný rozkaz treba považovať za rozhodnutie súdu vo veci samej a vzhľadom na povinný prieskum neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 4 ods. 6 zákona o upomínacom konaní vytvára právoplatný platobný rozkaz prekážku res iudicata vo vzťahu ku konaniu o nároku zo zmluvy o úvere, a teda je aj prekážkou tohto konania. Uviedol, že žalobca v návrhu na zastavenie exekúcie ako i sťažnosti o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie uvádza námietky, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ale vôbec neuvádza podmienky, ktoré sú špecifikované v žalobe. Uviedol, že exekučný súd vykonal podrobný prieskum úverovej dokumentácie a nezistil žiadny zásah do spotrebiteľských práv žalobcu ani neprijateľné zmluvné podmienky. K hmotnoprávnej rovine sporu uviedol, že žalobca k žalobe nepripojil základné podmienky úveru, ktoré sú individuálne vyjednanými podmienkami, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a základných náležitostí úveru, pričom takéto zmluvné podmienky nemôžu byť vyhlásené za neprijateľné a táto časť zmluvy bola osobitne podpísaná a spojená so zmluvou. K tvrdeniu žalobcu, že umiestnenie základných podmienok úveru na záver zmluvy je sofistikovaným riešením, ktoré je namierené proti spotrebiteľovi uviedol, že v základných podmienkach úveru sú uvedené všetky podstatné údaje a to na dvoch listoch papiera, na ktorých spotrebiteľ nájde všetky informácie a nemusí ich dohľadávať na viacerých miestach zmluvy. Uviedol, že žalobkyňa a ani jej zákonný zástupca neboli účastníkmi dohody a ani zmluvy o úvere, takže sa nemôžu ku skutočnostiam ani vyjadrovať, pričom v dôsledku úmrtia dlžníčky je znemožnené preukázanie tvrdení výsluchom zmluvnej strany, čo však ale nemôže byť pripisované na ťarchu žalovanej. K druhej namietanej neprijateľnej podmienke, a teda zriadenie inkasa z bežného účtu dlžníka uviedol, že ide o štandardný postup bánk ako i dodávateľov iných služieb a tento postup je v celom rozsahu v súlade s § 2 ods. 1 zákona o platobných službách. Dlžníkovi sa finančné prostriedky blokujú a ten má možnosť kedykoľvek inkaso zrušiť a uhrádzať splátky prevodom čo vyplýva z § 6 ods. 3g zákona o platobných službách. Celkovo namietal žalobný návrh, ktorý bol podaný 9 rokov po uzavretí zmluvy o úvere a 5 rokov po zosplatnení úveru a mal za to, že vo vzťahu k namietaným podmienkam nemá rozhodnutie pre žalobcu žiadny význam pre zlepšenie jeho postavenia a považoval ho za šikanózný výkon práv, keďže žalobca 5 rokov nesplatil na dlh ani jedno eur, nemá teda žiadny význam posudzovať podmienku, ktorej obsahom je spôsob platby. Uviedol, že žalovaný je ochotný sa dohodnúť na prijatí plnenia od žalobcu aj iným spôsobom ako bol dojednaný v zmluve. V tomto smere poukázal na osobitný zákon č. 261/2023 o žalobách na ochranu kolektívny záujmov spotrebiteľ, podľa ktorého by neprijateľnosť takýchto podmienok v samostatnom konaní bez uplatnenia iného konkrétneho nároku spotrebiteľov mala byť riešená len kauzálnie príslušnými súdmi podľa citovanej normy. K neprehľadnosti zmluvných podmienok uviedol, že toto tvrdenie je účelové, keďže nie je bližšie konkretizované a veľkosť písma spĺňa zákonom stanovené parametre. Právny zástupca žalovaného odkázal na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Ohľadom duplicity podpisu dlžníčky na základných podmienkach úveru, uviedol, že tým, že tento dokument podpisuje dlžník samostatne, banka zvyšuje dôležitosť a relevantnosť tohto dokumentu a upriamuje pozornosť dlžníka na jeho obsah. Ďalej uviedol, že v praxi bežne ku korekcii a úpravám dokumentov dochádza a to na návrh spotrebiteľa, ktorý ale v prípade zmluvy o úvere v tomto konaní nebol vznesený.

7. Vykonaným dokazovaním a to najmä listinnými dôkazmi: Zmluva o úvere, uznesenie sp. zn. 9D/73/2018, zmluva o zriadení záložného práva, Zmluva o zriadení záložného práva, príloha k Zmluve o úvere, obchodné podmienky, zmluva o bežnom účte, VOP pre vykonávanie bankových obchodov, platobný rozkaz sp. zn. 34Up/2045/2020, uznesenie o odmietnutí odporu sp. zn. 34Up/2045/2020, sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, vyjadrenie k sťažnosti, uznesenie o zamietnutí sťažnosti sp. zn. 62Ek/3008/2021, súd zistil nasledovný skutkový stav vo veci:

8. Dňa 07.08.2014 uzavrela právna predchodkyňa žalobkyne a žalovaný Zmluvu o úvere č. EZY-MRL-00099488-2014-BR00-IU (ďalej len „Zmluva o úvere“). Predmetom Zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru vo výške 20.600,- eur. Podľa článku II. bod. 2: „Časť obsahu tejto zmluvy určujú Základné podmienky úveru a Obchodné podmienky na poskytovanie úverov zabezpečených nehnuteľnosťou fyzickým osobám – nepodnikateľom (ďalej len Obchodné podmienky), ktorú sú prílohou tejto zmluvy, Cenník a Všeobecné obchodné podmienky na vykonávanie bankových obchodov (ďalej len VOP), ktoré sú súčasťou tejto zmluvy. Dlžník vyhlasuje, že sa pred uzavretím zmluvy oboznámil so Základnými podmienkami, Obchodnými podmienkami, Cenníkom a VOP, súhlasí s nimi, čo potvrdil podpisom na tejto zmluve, ako aj Obchodných podmienkach.“ Podľa článku V. bod. 5 Zmluvy o úvere: „Zmluvné strany sa dohodli, že Úroky alebo Splátky (anuitné) je Banka oprávnená zúčtovať na ľarchu inkasného účtu bez ďalšieho príkazu Dlžníka vo forme inkasa v prvom poradí platieb a Dlžník týmto súhlasí s inkasom Úrokov alebo Splátky (anuitnej). Dlžník dáva súčasne Banke súhlas na inkaso splatných Poplatkov podľa tejto zmluvy a Cenníka.“ Zmluvné strany dohodli výšku úrokovej sadzby 2 % p.a. s fixáciou na tri roky, počet splátok 348, s dňom splatnosti jednotlivých splátok 15. dňa v mesiaci, končenu splatnosťou úveru 15.08.2043. Súčasne toho istého dňa bola medzi stranami uzavretá aj Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti na zabezpečenie pohľadávky žalovaného zo Zmluvy o úvere. Ako záloh bol dojednaný byt označený v článku II., ktorého vlastníkom bola právna predchodkyňa žalobkyne. Právna predchodkyňa žalobkyne dňa XX.XX.XXXX zomrela. Dedičské konanie sa skončilo vydaním uznesenia č. k. 9D/73/2018 – 41 zo dňa 26.09.2018, ktorým bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva jediným dedičom – žalobkyňou. Žalobkyňa ako dedička nadobudla byt, vo vzťahu ku ktorému má žalovaná záložné právo, a tiež na žalobkyňu ako dedičku prešiel dlh zo Zmluvy o úvere. Platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní sp. zn. 34Up/2045/202 zo dňa 02.12.2020 žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť žalovanému (v upomínacom konaní boli strany v opačnom procesnom postavení) sumu 18.832,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.765,84 eur od 19.04.2018 do zaplataenia a nahradiť trov konania vo výške 564,50 eur. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní uznesením sp. zn. 34Up/2045/2020 zo dňa 11.03.2021 odpor žalobkyne voči platobnému rozkazu odmietol z dôvodu jeho podania po uplynutí lehoty na podanie odporu. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica vydaným v exekučnom konaní sp. zn. 62Ek/30008/2021 zo dňa 24.06.2022 exekučný súd zamietol sťažnosť žalobkyne (v exekučnom konaní v procesnom postavení povinnej). V odôvodnení uznesenia súd konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, preto bol uznesením vyššieho súdneho úradníka zamietnutý. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že napriek tejto skutočnosti sa exekučný súd oboznámil so spotrebiteľskou zmluvou (Zmluvou o úvere) vrátane dokumentov, na ktoré zmluva odkazuje. Súd v exekučnom konaní prieskumom uvedených dokumentov zistil, že pohľadávka žalovaného nebola premlčaná v čase jej uplatnenia v upomínacom konaní, Zmluvy o úvere spĺňa všetky náležitosti zákona 129/2010 Z. z. a poplatky, ktoré boli namietané zo strany žalobkyne (v exekučnom konaní v procesnom postavení povinnej) neboli v upomínacom konaní ani uplatnené.

9. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

12. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

15. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

16. Súd pred rozhodnutím o nároku uplatneného žalobou je povinný skúmať splnenie procesných podmienok, teda podmienok, za ktorých môže konať a rozhodnúť. K týmto podmienkam patrí aj neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci, čo znamená, že o veci, o ktorej sa právoplatne rozhodlo, sa nemôže znova prejednávať a rozhodovať. Žalovaný vzniesol v predmetnom konaní námietku res iudicata, a to s poukazom na skutočnosť, že zmluvné podmienky a ich prípadná neprijateľnosť už boli predmetom súdneho prieskumu tak v upomínacom konaní, ako aj exekučnom konaní, v ktorom bola uplatnená a vymáhaná pohľadávka žalovaného zo Zmluvy o úvere. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný uplatnil svoju pohľadávku zo Zmluvy o úvere v upomínacom konaní. V zmysle § 3 ods. 5 písm. b) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov je súd v upomínacom konaní povinný skúmať pred vydaním platobného rozkazu neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, ak táto okolnosť má vplyv na uplatňovaný nárok. Súd platobný rozkaz vydal. Žalobkyňa podala voči platobnému rozkazu odpor, ale po zákonom stanovenej lehote, preto bol tento odpor súdom odmietnutý. Na základe právoplatného platobného rozkazu podal žalovaný návrh na začatie exekúcie, keďže žalobkyňa nesplnila svoju povinnosť dobrovoľne. Žalobkyňa sa v exekučnom konaní bránila podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, preto ho exekučný súd zamietol. Z uznesenia súdu o sťažnosti voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie vyplýva, že súd sa zaoberal otázkou, či nárok žalovaného nebol premlčaný v čase jeho uplatnenia v upomínacom konaní, či zmluva mala všetky náležitosti zákona 129/2010 Z. z. a tiež výškou vymáhaného nároku. Súd v exekučnom konaní dospel k záveru, že platobný rozkaz je spôsobilým exekučným titulom. Podľa názoru súdu nie je v danom prípade s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Predovšetkým je potrebné poukázať na skutočnosť, že predmetom prieskumu neprijateľnosti zmluvných podmienok ani v upomínacom konaní ani v exekučnom konaní neboli tie podmienky, ktorých neprijateľnosť namietala žalobkyňa v predmetnom konaní. Ako vyplýva z § 3 ods. 5 písm. b) zákona č. 307/2016 Z. z. súd v upomínacom konaní skúma neprijateľnosť zmluvných podmienok výlučne za podmienky, ak táto okolnosť má vplyv na uplatňovaný nárok. Obdobne tak postupuje aj súd v exekučnom konaní, teda prieskum len v rozsahu, či sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu. Zmluvné podmienky, ktorých neprijateľnosť žiada určiť žalobkyňa v predmetnom konaní, však nie sú podmienkami, ktoré majú priamy dopad na pohľadávku žalovaného zo Zmluvy o úvere. Preto tieto dve podmienky ani nepatria do zákonom stanovaného rozsahu prieskumu neprijateľnosti zmluvných podmienok v upomínacom a exekučnom konaní a z tohto dôvodu sa môže žalobkyňa ako spotrebiteľka domáhať určenia ich neprijateľnosti v tomto základnom určovacom konaní. Súd na podporu svojho záveru poukazuje aj na rozhodnutie Súdného dvora Európskej únie C-600/19, Ibercaja banco, v ktorom súd rozhodol, že „právo Únie bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá z dôvodu účinku právnej sily rozhodnutej veci a preklúzie neumožňuje ani súdu preskúmať ex offo nekalú povahu zmluvných podmienok v rámci konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou, ani spotrebiteľovi po uplynutí lehoty na podanie námietky dovoľávať sa nekalej povahy týchto podmienok v tomto konaní alebo v neskoršom určovacom konaní, pokiaľ uvedené podmienky už boli predmetom preskúmania ich prípadnej nekalej povahy vykonaného súdom ex offo, ale ak súdne rozhodnutie povoľujúce výkon rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou neuvádza žiadne odôvodnenie, aspoň v stručnej forme, preukazujúce toto preskúmanie, a ani neuvádza, že posúdenie vykonané týmto súdom po uvedenom preskúmaní už nebude možné spochybníť bez podania námietky v uvedenej lehote. Ak však konanie o výkone rozhodnutia týkajúce sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou skončilo a vlastnícke práva k tomuto majetku boli prevedené na tretiu osobu, súd už nemôže vykonať preskúmanie nekalej povahy zmluvných podmienok, ktoré by viedlo k zrušeniu aktov o prevode vlastníctva a spochybníť právnu istotu prevodu vlastníctva, ktorý už bol vykonaný voči tretej osobe. Spotrebiteľ však musí mať v takejto situácii možnosť dovoľávať sa v samostatnom následnom konaní nekalej povahy podmienok zmluvy o hypotekárnom úvere, aby mohol účinne a v plnom rozsahu uplatniť svoje práva na základe smernice s cieľom získať náhradu finančnej škody spôsobenej uplatnením týchto podmienok.“

17. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobkyne. Uviedol, že účasť dediča na úverovej zmluve nepredstavuje žiadne majetkové právo, ktoré by bolo zdediteľné,

a žalobkyňa sa nestala zmluvnou stranou Zmluvy o úvere. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa je dedičkou dlžníčky, ktorá so žalovaným uzavrela Zmluvu o úvere, vo vzťahu ku ktorej je podaná žaloba o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Dedič je univerzálnym právnym nástupcom poručiťľa. Vstupuje do práv a povinností, ktoré mal v čase smrti poručiťľ s výnimkou tých, ktoré smrťou poručiťľa zanikli. Žalobkyňa preto ako dedička vstúpila do práv a povinností, ktoré mala poručiťľka (jej matka) v čase smrti zo Zmluvy o úvere uzavretej so žalovaným. Z toto dôvodu jej svedčí aktívna hmotnoprávna legitímácia na podanie žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok zo Zmluvy o úvere.

18. K námietke žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. V uvedenom rozhodnutí sa konštatuje, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušovateľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 ods. 5 a § 53a Obč. zákonníka, § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.), a preto v prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť ani preukazovať naliehavý právny záujem. Obdobný právny názor zaujal Najvyšší súd SR aj v uznesení sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.03.2019. Vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov aj v prejednávanej veci súd dospel k záveru, že zo strany žalobkyne nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem, pretože nejde o žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP.

19. Súd posúdil Zmluvu o úvere ako zmluvu spotrebiteľskú. Je nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a právna predchodkyňa žalobkyne vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka). Vzťahy medzi stranami sporu vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne formou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnáť túto faktickú nerovnosť a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok.

20. Žalobkyňa namietala neprijateľnosť zmluvnej podmienky v článku II. bod. 2. Zmluvy o úvere tzv. inkorporačnej doložky. Vnútroštátny poriadok Slovenskej republiky, ako ani európska smernicová úprava spotrebiteľských úverov nevyžadujú zakotvenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v jedinom dokumente ani nevylučujú použitie všeobecných obchodných podmienok. Musí však byť uskutočnená riadna inkorporácia takýchto dokumentov do zmluvy - jasný, zrozumiteľný a transparentný odkaz na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré konkrétne dokumenty ide a musí byť jednoznačne uvedené, že sú súčasťou zmluvy a v akom rozsahu. Nepostačuje iba vyhlásenie, že sa s ostatnými dokumentmi spotrebiteľ oboznámil a súhlasí s nimi. Ak chýba jednoznačné včlenenie podmienok do zmluvy vzniká pochybnosť o riadnej inkorporácii. Je nevyhnutné zabezpečenie riadneho a preukázateľného informovania spotrebiteľov o obsahu zmluvných dojednaní obsiahnutých v predmetných obchodných podmienkach. Veritelia sú povinní preukázať, že obchodné podmienky sú spotrebiteľovi známe, resp. že boli k zmluve priložené, a to tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Nepostačujú vyhlásenia uvedené v záverečných ustanoveniach zmlúv o tom, že spotrebiteľ obchodné podmienky prevzal a oboznámil sa s nimi. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 449/13, CA Consumer Finance SA v. Bakkaus, bod 28, podľa ktorého obozretný veriteľ si musí byť vedomý nevyhnutnosti zbierania a uchovania dôkazov o splnení svojich informačných povinností a povinnosti poskytnúť vysvetlenia. Žalovaný poukázal na znenie § 37 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Banky používajú predmetné ustanovenie ako argument, že tento stupeň starostlivosti postačuje na to, aby VOP boli riadne inkorporované do zmluvy. Súd má za to, že argument nie je

akceptovateľný, nakoľko sa jedná len o verejnoprávnu povinnosť bánk a netýka sa pravidiel kontraktácie. Po posúdení znenia inkorporačnej doložky v Zmluve o úvere v súlade s vyššie uvedenými kritériami, má súd za to, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zo znenia inkorporačnej doložky uvedenej v Zmluve o úvere vyplýva, že právna predchodkyňa žalobkyne svojim podpisom potvrdila oboznámenie sa so Základnými podmienkami úveru, Obchodnými podmienkami, VOP a Cenníkom. Kým prvé dva dokumenty boli prílohou Zmluvy o úvere, VOP a Cenník priložené neboli. Podľa tvrdenia žalovaného sa právna predchodkyňa s nimi mohla oboznámiť na pobočke alebo na internetovej stránke žalovaného. Zo znenia inkorporačnej doložky však nevyplýva, akým spôsobom sa skutočne právna predchodkyňa s VOP a Cenníkom oboznámila (napr. ich predložením pred podpisom Zmluvy o úvere pred zamestnancom žalovaného, poskytnutím informácie a vysvetlením zamestnancom žalovaného). Takouto formuláciou na spotrebiteľa je de facto prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Uvedený záver je podporený aj vyššie uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 449/13, podľa ktorého je povinnosťou veriteľa zbierať a uchovávať dôkazy o splnení svojich informačných povinností. Rovnako z uvedeného dôvodu bola takto formulovaná inkorporačná doložka označená za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj rozhodnutím ústredného inšpektorátu SOI z 24.3.2014 č. SK/0207/99/2014. Súd preto dospel k záveru, že znenie článku II. v bode 2. Zmluvy o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

21. Žalobkyňa namietala neprijateľnosť zmluvnej podmienky v článku V. bod. 5. Zmluvy o úvere. V uvedenom ustanovení si zmluvné strany dohodli spôsob splácania splátok úveru formou inkasa, na základe ktorého bol žalovaný oprávnený zúčtovať z bežného účtu tak splátky úveru, úroky ako aj poplatky podľa Zmluvy o úvere a Cenníka. Súd má za to, že uvedené ustanovenie zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa a neprimeraným spôsobom obmedzuje zmluvnú autonómiu spotrebiteľa. Ide preto o podmienku, ktorá je v rozpore s generálnou klauzulou ustanovenou v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predformulovaný súhlas spotrebiteľa so zúčtovaním poplatkov podľa Cenníka, ktorý sa v priebehu trvania úverového vzťahu môže jednostranne meniť zo strany dodávateľa, znamená, že spotrebiteľ dáva dopredu súhlas s platením akýchkoľvek poplatkov bez toho, aby v čase súhlasu vedel, o aké poplatky sa bude jednať a v akej výške. Nie je možné považovať za primerané a v súlade s požiadavkou ochrany spotrebiteľa, aby dodávateľ formou štandardnej zmluvnej klauzuly prezumoval súhlas spotrebiteľa s takto koncipovaným spôsobom platenia akýchkoľvek poplatkov, ktorých určenie je plne na strane dodávateľa. Súd preto dospel k záveru, že znenie článku V. v bode 5. Zmluvy o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

22. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že zo strany žalobkyne ide o zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. Podľa žalovaného sa žalobkyňa týmto spôsobom snaží vyhnúť plnenia svojich povinností zo Zmluvy o úvere, a to splatenie úveru. Súd k tomuto tvrdeniu žalovaného konštatuje, že v danom prípade žalobkyňa ako spotrebiteľka uplatňuje právo v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou na súdny prieskum zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Zároveň rozhodnutie o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok má za následok ich neplatnosť, nie zánik povinnosti žalobkyne splatiť poskytnutý úver. Z uvedených dôvodov nemôže byť podanie žaloby o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok zneužitím práva tak, ako to tvrdí žalovaný.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. tak, že žalobkyni, ktorá bola úspešná v plnom rozsahu, priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady

účelne vynaložených trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.